

Propietaris d'edificis sinistrats: continua l'espera

Barcelonins amb l'hotel pagat

Les factures per l'allotjament de 141 ciutadans d'edificis sinistrats continuen pujant. És clar que els cinc primers dies van a càrrec del servei municipal d'emergències, però cal acabar de resoldre les qüestions judicials pendents per saber qui haurà de respondre de la resta.

Hotel Aragon i hotel Rubens.

JORDI MORERA

Un total de cent quaranta-un barcelonins viuen en habitacions d'hotels que, ara com ara, els paga l'ajuntament d'aquesta ciutat. No es tracta de cap regla ni aquests són els beneficiaris d'un sorteig especial. Aquest centenar i mig de ciutadans tenen l'hotel pagat en virtut d'un servei específic per als casos d'emergència del qual no disposen totes les ciutats i es troben en aquesta peculiar situació després que s'han quedat sense habitatge.

Són els sis veïns de l'immoble del carrer de la Mare de Déu del Coll, sinistrat a causa d'una explosió de gas, que s'allotgen a l'hotel Rubens. Els quaranta-dos veïns de l'edifici del carrer Borell que es va esfondrar amb un altra explosió de

gas, que són a l'hotel Aragón. I els noranta-sis veïns de la casa del carrer de Cadí, al barri del Turó de la Peira, que probablement es va enfonsar a causa del mal estat de les bigues de ciment aluminós que la sostenien, que ara viuen a l'hotel Atenas.

El servei d'emergències es coordina amb els districtes on hagin tingut lloc les diferents necessitats i la qual cosa no ocorre a totes les ciutats espanyoles, es fa càrrec de les despeses d'allotjaments dels cinc primers dies. Aquestes despeses, segons ha informat fonts municipals, i per aquets tres casos esmentats, ascendien a un total de tres milions de pessetes. Aquests diners els ha pagat el propi servei d'emergències.

En tots tres casos, però, els veïns porten

molt més de cinc dies vivint fora de casa, allotjant-se provisionalment en un habitatge d'hotel, des d'on han hagut de refer les seves vides. I les factures continuen marcant noves xifres cada dia. Els ciutadans afectats no han de patir, perquè és segur que a ells no els tocara pagar-ho. La discussió que aviat haurà de tenir lloc serà sobre a qui correspon fer-se càrrec precisament d'aquestes factures. De moment, els consells de districte responen als pagaments, però no és clar que això hagi de ser definitiu.

De moment, EL TEMPS ha pogut saber que, fins a la data de publicació d'aquesta informació, el conjunt de les despeses arriba a una xifra que ronda els seixanta milions de pessetes pel cap baix. Una xifra a la qual caldrà anar sumant prop de

25 milions mensuals per a l'hotel Atenas, uns 14 milions per a l'Aragón i al voltant d'1,5 milions per al Rubens.

ESPERANT QUE ARRIBI LA SENTÈNCIA

Encara que oficialment no s'ha pres cap decisió, fonts pròximes a l'alcaldia accepten que hi ha la possibilitat que aquestes factures es presentin a qui correspongui. Aquests "a qui correspongui" pot trigar bastant a definir-se i depèn en bona mesura de les actuacions judicials que hi ha

portant, per ara, és resoldre el problema dels veïns que s'han quedat sense casa", i que "als hotels s'hi hagin d'estar el menys temps possible, perquè no es mai tan còmode com una casa". I es deixa l'assumppte de les factures com un afer de menys importància que el drama d'aquests ciutadans, la qual cosa no sembla desencertada. Però més tard o més d'hora aquestes factures seran sobre la taula. I aleshores caldrà veure a sobre de quina altra taula han d'anar a parar. I en aquell moment sí que es prendran les decisions que ara s'ajornen perquè hi ha "prioritats que són

tenen la mateixa categoria: tres estrelles.

L'hotel Rubens està al número 10 del passeig de Nostra Senyora del Coll. És un hotel més aviat petit, que es troba molt a la vora d'on vivien els veïns que ara s'hi allotgen provisionalment. L'Aragón està al número 571 del carrer amb el mateix nom, a dues cantonades dels Encants Nous i a una de l'Avinguda Meridiana. Els barcelonins que s'hi estan amb les factures pagades han hagut de canviar força els seus hàbits perquè es pot dir que els ha tocat anar a viure a l'altre punta de la ciutat, d'un extrem a l'altre de l'Eixam-

Hotel Arenas.

JORDI MORERA

en cada cas. Per l'afer del carrer de Borell, el jutge manté les inculpacions contra directius de l'empresa Catalana de Gas. I en el sinistre del Turó de la Peira, es manté també la inculpació del propietari del grup constructor, Romà Sanahuja. Si el procés judicial es resolgués a favor de la tesi que aquestes empreses són en alguna manera responsables dels accidents, sembla lògic que entre altres coses els tocaria també respondre a aquestes factures. L'Ajuntament de Barcelona no s'ha posat en contacte, per aquesta qüestió en concret, ni amb els responsables de Catalana de Gas ni amb els de la constructora de Sanahuja. I les fonts municipals consultades no mostren cap mena de preocupació per l'afer. De moment, des de l'Ajuntament s'insisteix a dir que "l'im-

evidents". En qualsevol cas, la contundència de l'alcalde Pasqual Maragall, en les seves declaracions davant l'edifici sinistrat al carrer de la Mare de Déu del Coll i el fet que fonts del seu entorn reconguin que l'alcalde s'ha vist "realment molt afectat" per aquests accidents, fa pensar que la decisió que es prengui al seu moment haurà de ser "enèrgica" i dirigida a aquells que hagin estat trobats amb responsabilitats en cadascun dels casos.

LLUNY DE CASA

Els tres hotels pertanyen a la cadena Hoteles Catalònia, que també tenen a la ciutat els hotels Putxet, Castellnou, Mikado i Duques de Bergara. Tots tres, també,

Disposa d'aparcament propi. L'entrada d'aquest edifici de nou plantes està sent remodelada en aquest dies i les obres encara tenen per bastant temps. L'hotel Atenas és al número 151 de la Meridiana, fent cantonada amb la plaça del doctor Serrat. És un típic hotel de l'entrada d'una ciutat, amb un hall més ampli que els dos anteriors, amb un restaurant més aviat discret i una cafeteria petita. Al hall d'aquest edifici de vuit plantes s'hi troben italians en època de vacances i homes de negocis en temps de fires. Els veïns que s'hi troben provisionalment allotjats també han hagut d'adaptar-se força a un immediat canvi de barri. El somni de tenir un hotel pagat, en aquest casos, no compensa gaire. Però hi ha ciutats on ni això.

Quim Goicoechea